

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12CoCsp/17/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6619203163
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6619203163.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov Mgr. Martina Štubniaka a Mgr. Janky Benkovičovej, v spore žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného JUDr. Katarínou Hegedúšovou, advokátkou, so sídlom Majerníkova 3479/3A, 841 05 Bratislava, proti žalovanej B. W., narodenej XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom A. XXX/X, XXX XX V., o zaplatenie 216,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 9Csp/78/2019-53 z 12. novembra 2019, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu 1 p o t v r d z u j e.
- II. Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Lučenec (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobcu o zaplatenie istiny 160,- Eur, odplaty 56,- Eur, zmluvného úroku vo výške 47 % zo sumy 200,- Eur od 14. 07. 2015 do 19. 01. 2017, zo sumy 190,- Eur od 20. 01. 2017 do 21. 02. 2017, zo sumy 180,- Eur od 22. 02. 2017 do 21. 03. 2017, zo sumy 170,- Eur od 22. 03. 2017 do 12. 04. 2017 a zo sumy 160,- Eur od 13. 04. 2017 do zaplatenia, úroku z omeškania 5 % zo sumy 216,- Eur od 14. 07. 2016 do zaplatenia, poplatku za upomienky v sume 180,- Eur a zmluvnej pokuty v sume 33,- Eur (I. výrok). O trovách konania rozhodol tak, že žalovanej náhradu trov sporu nepriznal (II. výrok).

2. Prvoinštančný súd rozhodnutie odôvodnil tým, že hoci sa žalobca ako veriteľ zaviazal poskytnúť žalovanej ako dlžníčke formou zmenky bezúčelový spotrebiteľský úver v sume 200,- Eur na podklade zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 14. 07. 2015 a hoci súd žalobcu vyzval na doloženie toho, že finančné prostriedky boli žalovanej skutočne poskytnuté a že žalovaná úver čiastočne splatila, bola zo strany žalobcu predložená len zmluva o spotrebiteľskom úvere a všeobecné podmienky poskytnutia úveru. V dôsledku toho bolo nutné žalobu zamietnuť pre neunesenie dôkazného bremena, keď žalobca nepredložil žiaden dôkaz o poskytnutí čiastky 200,- Eur žalovanej. Po právnej stránke prvoinštančný súd vychádzal primárne z ust. § 132 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 52 Občianskeho zákonníka a § 497, § 499 a § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka. Ohľadne trov konania aplikoval ust. § 255 ods. 1 CSP a úspešnej žalovanej nepriznal náhradu trov konania, pretože jej nevznikli.

3. V zákonnej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalobca. Žiadal rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. V odvolaní zopakoval, že so žalovanou uzatvorili dňa 14. 07. 2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX o poskytnutí čiastky 200,- Eur. Žalovaná v zmluve výslovne prehlásila, že úver bol poskytnutý zmenkou. Zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch považuje zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov v prípade naplnenia dôvodov uvedených v ust. § 11 ods. 1 a k ich naplneniu v tomto prípade nedošlo, pretože výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov sú jasne uvedené na prednej strane zmluvy. Podľa žalobcu rovnako nie je správnym konštatovanie o absencii údajov o dobe trvania a termíne splatnosti poskytnutého úveru. Uzavretá zmluva teda spĺňa všetky zákonom určené obligatórne náležitosti.

5. Ďalej žalobca argumentoval tým, že ak žalovaná mala dojem o nevýhodnosti zmluvy, resp. o príliš vysokej odplate, mala právo odstúpiť od zmluvy bez uvedenia dôvodu do 14 dní od jej uzavretia. K podpisu zmluvy pritom nebola nijak nútená, vôľu uzavrieť zmluvu potvrdila svojim podpisom. Nemožno hovoriť o nedostatku vážnosti vôle žalobcu (správne malo byť zrejme uvedené „žalovanej“, poznámka odvolacieho súdu), ktorý bol pri uzatváraní zmluvy dobre informovaný, ale ľahostajný a preto nemožno poskytnúť právnu ochranu určením absolútnej neplatnosti zmluvy o úvere. Ust. § 39 Občianskeho zákonníka spája neplatnosť právneho úkonu predovšetkým s právnym úkonom odporujúcim svojim obsahom, resp. účelom zákona a nakoľko dohoda o úrokovej sadzbe spĺňa zákonné náležitosti, nie je neplatnou. Napokon žalobca uzavrel, že „na určenie zmluvy za bezúročnú a bez poplatkov v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. nie je naplnený žiaden predpoklad uvedený žalobcom.“

6. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

7. V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario s použitím § 219 ods. 3 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

8. Podľa ust. § 380 ods. 1 a 2 CSP, odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný. Na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, prihliadne odvolací súd, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené.

9. V zmysle citovaného ustanovenia je odvolací súd pri preskúmaní napadnutého rozhodnutia viazaný dôvodmi, ktoré odvolateľ vymedzil v podanom odvolaní. Výnimku predstavujú len nedostatky týkajúce sa procesných podmienok, na ktoré odvolací súd prihliada ex offio, teda aj bez toho, aby by boli v odvolaní uplatnené. To znamená, že ak odvolací súd nezistí v rámci odvolacieho konania vady ohľadne procesných podmienok, napadnuté rozhodnutie môže preskúmať len z hľadiska dôvodov vymedzených odvolateľom.

10. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozsudkom prvoinštančného súdu odvolací súd konštatuje, že nezistil žiadnu vadu v rámci postupu prvoinštančného súdu, ktorá by sa týkala procesných podmienok. Preto mohol vyhodnotiť správnosť napadnutého rozsudku iba z hľadiska odvolacích dôvodov uvedených žalobcom v podanom odvolaní.

11. Odvolací súd porovnaním odôvodnenia napadnutého rozsudku a dôvodov uvedených v odvolaní zistil, že tieto vôbec nekorešponujú so skutkovými zisteniami a právnymi dôvodmi, ktoré prvoinštančný súd uviedol v odôvodnení rozsudku a ktoré ho viedli k zamietnutiu žaloby. Žalobca napáda rozsudok prvoinštančného súdu z úplne iných dôvodov, než na ktorých je rozhodnutie založené, v odvolaní sú namietané skutočnosti, ktoré neboli predmetom napadnutého rozhodnutia. Odvolanie preto obsahovo nebolo spôsobilé spochybníť správnosť záverov prijatých súdom prvej inštancie a teda nemohlo prívodiť požadované zrušenie (prípadne zmenu) napadnutého rozsudku.

12. Konkrétne, súd prvej inštancie nezamietol žalobu z dôvodu konštatovania bezúročnosti a bezpoplatkovosti žalobcom poskytovaného spotrebiteľského úveru, týmto sa vôbec nezaoberal, nijak sa nevyjadřoval k otázkam naplnenia zákonných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere a takisto neriešil ani otázku vážnosti vôle žalovanej pri uzavretí zmluvy, resp. toho, či dohoda o úrokoch je súladná so zákonom. Okresný súd v 25. odseku odôvodnenia doslovne uviedol: „Podľa § 132 ods. 1 Civilného sporového poriadku strana sporu má v prvom rade povinnosť tvrdenia, na ktorú nadväzuje, a s ktorou súvisí povinnosť označiť dôkazy na preukázanie týchto tvrdení. Sankciou za nesplnenie týchto povinností žalobcom je strata sporu. Ak teda žalobca chcel preukázať, že žalovanému skutočne

vyplatil finančné prostriedky, mal o tom predložiť listinný dôkaz, pretože podľa Zmluvy o úvere v časti "potvrdenie o spôsobe poskytnutia úveru" žalovaná mala žiadať poskytnutie úveru zmenkou, avšak žalobca zmenku nepredložil a nepredložil ani listinný dôkaz, z ktorého by bolo zrejmé, že žalovanej poskytol finančnú hotovosť vo výške 200,00 Eur. Žalobca nepredložil dôkaz o vedení účtu k Zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 14.07.2015 č. XXXXXXXXXX, na ktorom by boli zaevidované skutočne poskytnuté finančné prostriedky ale aj finančné prostriedky, ktoré zaplatila žalovaná na úhradu dlhu zo Zmluvy č. XXXXXXXXXX. Žalobca podnikal v oblasti poskytovania úverov fyzickým osobám - spotrebiteľom, takže musí hodnoverne preukázať, že dlžník plní v prospech veriteľa na úhradu dlhu, ktorý vznikol z tej ktorej konkrétnej zmluvy o úvere. Súd poukazuje na tú skutočnosť, že žalobcu po podaní žaloby vyzval na predloženie listinných dôkazov, z ktorých by bolo zrejmé, že finančné prostriedky žalovanej skutočne poskytol, že žalovaná finančné prostriedky na úhradu úveru čiastočne plnila, ktorým dátumom poskytla plnenie na úhradu dlhu. Žalobca predložil len listinný dôkaz Zmluvu o spotrebiteľskom úvere a Všeobecné podmienky poskytnutia spotrebiteľského úveru, ktoré navyiac ani neboli podpísané žalovanou." Z citovaného textu odôvodnenia napadnutého rozsudku teda nepochybne vyplýva, že dôvodom zamietnutia žaloby neboli žalobcom v odvolaní namietané skutočnosti, ale neunesenie dôkazného bremena o poskytnutí čiastky 200,- Eur žalovanej zo strany žalobcu. Tento záver žalobca v odvolaní nijakým relevantným spôsobom účinne nespochybnil a preto odvolací súd nenašiel žiaden zákonný dôvod pre iné než potvrdzujúce rozhodnutie vo vzťahu k napadnutému rozsudku okresného súdu.

13. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

14. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP a aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ust. § 255 ods. 1 CSP. V tomto prípade bola v odvolacom konaní plne úspešná žalovaná, zásadne by teda mala nárok aj na náhradu trov odvolacieho konania. Pretože však zo spisu odvolací súd nezistil, že by žalovanej v odvolacom konaní nejaké konkrétne trovy vznikli (k odvolaniu žalobcu sa nevyjadřila), odvolací súd jej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súde je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).